

Előfizetési díj:

Helyben televe 4 frt — kr.
 negyedévre 2 „ 20 „
 Postán küldve televe
 „ 4 „ 50 „
 „ negyedévre 2 „ 40 „

Egyes szám 8 kr.

ALFÖLDI HIRLAP.

Megjelen hetenként 3-szor:
 Hétfőn, Csütörtökön és Szombaton este.
 Szerkesztői kiadó hivatal-szállása:
 Czeplé utcza
 Komárom-ház-nál földszint.

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit sorért egyszeri hirdetésnél 5 kr., — háromszorinál 4 kr. Többzori vagy terjedelmes hirdetésnél árbejegyzés adatik. A nyílt térben való közle-

mény 3 hasábos sorért 15 kr. számított. Az előfizetést és hirdetések elfogadását, helyben: a lap-kiadóhivatala a Komárom-ház-nál és Telegdi K. Lajos könyvkereskedése: külföld-

dön: Haasenstein és Vogler: Bécsben, Majnái-Frankfurtban, Berlinben, Hamburgban, Baselen és Parisban; Brauner J. G. Wächter, Oppelik A.: Bécsben; S. A. S. és társa: Leipzigban; Schulthess Fr.: Zürichben.

Előfizetési hirdetés.

Az

„Alföldi Hirlap“

szeptember 1-től — december végéig tartó négy havi folyamára rendkívüli előfizetés nyitattik: helyben 2 frt. 80 kr., postán küldve 3 frt. 20 kr-ával.

Debreczeni napló.

○ A t. tanács közlése szerint Kisfaludy Sándor síremlékére következő adakozások gyűltek be: városi pénztár 10 frt., Veres Lászlóné 5 frt., Kaskovics Iváné 3 frt., Dalmy Károlyné 2 frt., Sárváry Jakabné 1 frt., Sárváry Ferenczné 1 frt., Kovács Lajosné 3 frt., Rickl Antalné 1 frt., Veszprémy Jánosné 1 frt., Simonffy Sámuelné 1 frt., Révész Bálintné 2 frt., Buzás Pálné 1 frt., Örvényi Vilmosné 1 frt., Oszterlam Ernőné 1 frt., Szathmáry Mihályné 1 frt., Csanády Györgyné 1 frt., Dobray Józsefné 1 frt., Menyhárt Jánosné 1 frt., Tóth Etelka 1 frt., Muraközy Károlyné 1 frt., Vecsey Imréné 1 frt., Komlóssy Lina 1 frt., Kis Orbán Jánosné 1 frt., Szűcs Istvánné 1 frt., Hegedűs Pálné 1 frt., Tóth Ferenczné 1 frt., Farkas Irma 1 frt., Révész Imréné 1 frt., Kerekes Józsefné 2 frt., Berghofer István 1 frt., Námásy László 2 frt., Fráter Imre 1 frt., Sesztina Károly 1 frt., Milkovics Gyula 1 frt., ifj. Szathmáry Mihály 1 frt., Kubinyi Kálmán 1 frt., Kun Károly 1 frt., Führer Ernő 1 frt., Rickl József 1 frt., Lobmayer József 1 frt., Csanak József 5 frt., Márton László 1 frt., Tóth Gyula 1 frt., Szepessy Antal 1 frt., Molnár és társa 1 frt., Szabó Lajos 2 frt., Gulay László 1 frt., Kiss Sándor 1 frt. — Összesen 75 frt.

+ Szegény Boka Károly! A mult vasárnap a népkertben Boka Károly síremlékére estélyt rendezett a polgári kaszinó-választmánya. A ki szegény jó Boka Károlyt ismerte, ki sokszor kereszttuluzta hallgatóinak szívén varázs hegedű-vonóját, azt hitte talán jogosan lehetett, miszerint az ősz hegedűs emlékéből maradt meg még annyi azon ismerői szívében, kiknek a régi jó időkben mélabus zenéjével oly sokszor okozott keserűes örömeiket, hogy midőn az ő elpihent hamvai fölé állítandó sírkőről lesz a szó, tömegesen fognak a népkertben megjelenni. Az ősz muzikus fia Boka Samu és veje Balázs Kálmán fölválta huzták a jó magyar nótákat, nem volt hiány az elevenreü franczianégyesekben, és operai részekben sem; szóval

az elhunyt iránti kegyeletből minden lehetet elkövettek; — mit ért? — a közönség mégis gyéren volt képviselve; — hol más vasárnapokon zsufolt tömeg szokott egybegyülni s ingyen hallgatni a katonai zenét. Most alig 250 ember kényelmesen járkált a kivilágított fasorok lombjai alatt; kik csaknem mindennap megszokták látogatni este felé a népkertet, most távollétök által tüntek ki; még az estélyt rendező kaszinó tagjaiból is minél kevesebbet volt alkalmunk láthatni, pedig jutott volna azon sokaságból elég, mely az ugyanakkor a cukrász előtti zene hangjánál fel s alá sétálgatott. — Némi melegséggel a közönségnek mégis felhozandónak véljük, miszerint az estély megtartása nem elég korán s csakis a vasárnap megjelent hirlapban, s ugyan az nap kiragasztott hirdetési iven tétetett közé. — s azt hiszszük, hogy ha ez estély iránt a rendelkezők egy kis érdekeltséget igyekeztek volna költeni, a jövedelem is jobban ütöt volna ki; — így nincs más hátra, mint ismét várni egy darabig, míg a már meglevő csekély összeghez annyi gyűl, hogy abból Debreczen egykori első muzikusának egy szerény sírkövet lehet emelni.

+ Az aradi vértanúknak Aradon emelendő emlékszoborra: a debreczeni takarékpénztár 25, az „István gözmalom“ 50 frt.; a debreczeni honvéd emlék felállítására s fentartására költségeire pedig a takarékpénztár 25, a gözmalom választmánya 100 frtot ajánlkozott.

+ Az „István gözmalom“ választmánya a párisi világiállítás megzemlélése, s ott a malomipar érdekében tanulmányozás s bővebb tapasztalás szerzetésére végett az igazgatónak 400, a műtani vezető gépmérnöknek 300 frtot határozott utiköltségeik fedezésére kifizettetni.

+ A katolikusok templomába gyakran eljár isteni tiszteletre egy nő, ki az egy igaz Istent hívők közé tartozik ugyan, de nem azon egyház híve, melyet látogatni szokott. Nem botránkozunk meg benne, ha valaki egyik vagy másik templomot választja buzgólkooása helyüül, de az az nincsen remény, ha bárki is az imádkozók ájtatoságát zavarja. Ama nő lelki beteg levén, az imahelyen oly feltűnően viseli magát, hogy mindenkinek szemébe tünik. Az illetők jóakarólag figyelmeztethetnék a szerencsétlen családját, hogy e rendezavarásnak eleje vétséssék.

△ Helybeli születésű Balogh János 20 éves ács legény ez előtt két héttel eltűnt s azóta hiába kerestett, — f. hó 8-kán reggel, nevezett a péterfia-utczai külvárosban a Kocsi Sámuel háza előtti nagy kutban megtaláltott s minthogy a holt test általánosan rothadásban volt, orvosi vizsgálat után még az nap eltemtetett, — az eddigi vizsgálat szerint maga elszántából ugrott a kutba ismeretlen ok miatt, s az említett ideig a vízfenékén maradt.

△ Folyó hó 10-kén d. e. 11 — 12 óra között Me-

gyeri János nevű vajkóczi születésű péklegény a nagyerdői fürdőház egyik szobájában agyonlötöte magát. — Hallomás szerint sokat részegeskedett s e miatt adós-ságba keverte magát.

△ A pékeket a kapitányi hivatal szorososan veszi; mult szombaton egytől-egyik személyesen fel voltak rendelve, kötelességeik teljesítésére utasítottak s roz sütemények árulása esetére pénzbeli büntetéssel, s ha ismételve ez sem használna, az iparüzlet gyakorolhatásának felfüggesztésével fenyegettetek meg.

○ A Fouraux lovartársulata itt bevégezvén előadásait, Nagyváradra költözött át.

Fővárosi hírek.

— A közlekedési minisztérium a györgyöi Dunaág pótkötésére az engedélyt megadta.

— A Mária-szobor a Róchus kórház előtt vasárnap d. e. szenteltetett fel. Az egyházi szertartásokon az ünnepélyes mise után Léva y Sándor püspök pontificált, mi közben lehult a szoborról a lepel. Ezután ít. Magyar Ferencz ur tartott magyar sz. beszédet. Az ünnepélyen a főpolgármester, főkapitány s több képviselő és nagyszámú közönség voltak jelen. A szobor, mint tudva van, Lengyel Miklós prépost s egri kanonok bőkezűségének köszönhető.

— Sir Moses Montefiore az angol kormányhoz juttatott, aug. 31-én kelt sürgönyében jelenti, hogy a bukaresti zsidók érdekében tett közbenjárásának a legjobb sikere volt.

— Albrecht főherczeg f. hó 9-én Budára érkezett, s 10-kén d. e. a Buda-Pesten s környékében levő hadesapatok felett a vérmezőn nagy hadszemlét tartott, mely 6 órától 10 óráig tartott. A főherczeg f. h. 13-káig időz Budán.

— Türr tábornok és igen kedves neje alkalmasint már Bécsben vannak s nem sokára körünkben lesznek. A tábornok olasz utlevéllel, mint olasz altábornagy utazik s a bécsi udvar melletti olasz követ-eresítve s illetőleg utasítva lón iránta, mert Türr utja nem egészen magán vágy viszontlátni a hazát, hanem egyszersmind küldetés is a florenzi kormány részéről, a Dunavölgyének tanulmányozására nemzetközi kereskedelem szempontjából. A tábornok hihetőleg egész a Feketetengerig fog menni. Ó pár éve, hogy az activ szolgálatból visszalépett, hogy idejét és tevékenységét az iparnak szentelhesse, a minthogy igazgatója is lett két társaságnak, mely turfa sajtolásra alakult s Lombardiában és Toscanában már nagy sikerrel, hatalmas gyárakban működik katonai rangját Viktor Emanuel király egyenes kívánatára tartotta meg, s egyszersmind ő felsége tiszteletbeli hadsegődei közé nevezetett ki; nejének anyja, Letitia Bonaparte, Luciennek volt

TÁRCZA.

A medellini ünnepély.*)

A medellini ünnepélyeknek a forró földön nagy hírok van, és méltán, ott Vera-Cruz állam minden része képviselve van.

Ezen ünnepélyek, némely részletükben tanulmányozásra méltó lovagi jellegüket megtartották.

Már reggel kezdődik a harangozás, puskázás és taraczklovés.

A régi spanyol gyarmatokban, ünnepély röppentyű nélkül nem is képzelhető, és az ily ünnepélyek alkalmával elhasználtatni szokott löpormennyiség kiszámíthatatlan.

E részben, egy a nekdotát beszélünk el, mely a benne főszerepet vivő egyéniség miatt bir főképen érdekel.

Midőn a mexikói forradalom kitérésékor, a spanyolok végkép kiűztettek volna Mexikóból, VII. Ferdinánd király, a spanyol udvarnál menekülteként élő nemestől egy reggel ezt kérde:

— Sennor, don Cristoval de Caseres, mit gondol, mit csinálnak földie e perczben?

— Sire — felelé nagy komolysággal don Cristoval, magát a fejedelem előtt meghajtva — röppentyűt bocsátanak.

— Ah! — szolt a király s tovább ment.

*) Mostanában közérdeku olvasmányokká valván a Mexikóról szóló leírások, ezen érdekes cikket mutatványként közöljük a „Mexikói rejtelmek“ czimu franczia regényből, melynek magyar fordítása Telegdi K. Lajos könyvárusnál jelent meg, és kapható 1 frtért.

(Szerkesztői példány. B. n. h.)

Ugyanaz nap, délutáni két óra felé a király ismét megszólította a nemest:

— És most — kérdé jókedvvel — mivel foglalkoznak?

— Sire — felelé a mexikói, nem kisebb komolysággal, mint először — folytatják a röppentyű-bocsátást.

A király mitsem szólva, mosolygott. Este udvaronczai körében, véletlenül meglátva don Cristoval de Caseres-t, a király harmadszor is kérdést intézett hozzá.

— Ha ugy tetszik felségednek, Sire, — végzé be háboríthatlan hidegvérűséggel a nemes, — még mindig és minduntalan röppentyűt bocsátanak.

Ez egyszer a király magát megtartóztatni nem tudá és eszevesztettkint nevetett; mi annál inkább figyelemreméltó, mennyiben e fejedelem soha sem vala vig-elmű.

A spanyol-amerikai főelvezete a röppentyű bocsátás.

Minden mexikói ünnepély következőkből áll: röppentyű-bocsátás, monte-játék, kakasviadakra tett fogadás és főleg táncz; tánczolni fődolgoz: a házakban, az udvarokon, az utczákon, a piaczkon egyaránt tánczolnak, a vihuela visító hangjainál épen ugy, mint a mezcaltól lerészegedett indiánok által valódi örültséggel kintornált s egy időben rögtönzött dalokkal üvöltve kísért jarabe mellett; a zene e furcsa neme, nagyobbára mindig köztetszésben részesül a jelenlevőknek, kik örvöngve ordítanak, dörömbölnek, tapsolnak.

Napkelte óta Medellin ünnepi kinézést von; nyitott kapuik sarkán, ünnepélyi öltönyben megjelentek a ház lakói; a piaczkon emelvények jelölék a tánczosnók részére fentartott helyeket, — mert ünnepélyeken csak nők tánczolnak; számos ventorillo vagy liqueurbódé emelkedék az utcák sarkain; itt-ott friss viz, limonade és más mindenféle frissítőkkel ellátott boltocskák rögtönzöttettek, aranyokkal fedett monte-asztalok-

kal váltakozva; odább, vászon sátrakban kakasviadatok rendezettek.

A legkirívóbb színekkel tarkázott néptömeg ügyelgett ide s tova, nevetve, kiabálva s tagjáratva: vágatva érkezett lovagok párolgó paripáikat a legközelebbi helyhez köték s aztán a nélkül, hogy azokra többé gondolnának, sietve a nép közé vegyültek.

Volt zajongás, kiabálás, hallatlan kacaj, melyet a mindenütt és minden félbenszakasztás nélkül egyszerre elsütött röppentyűk és taraczkok durranása mult fölül.

Azonban, nappal az égető hőség miatt, az ünnepély vagy fandangó javában még nem foly; valódilag csak naplementekor, a növekedő árnyékkal kezdődik, midőn a tengerről jött friss szellő, az égő légkört felüldíti.

Don Gutierre, a reggeli alatt kijelenté lányainak a medellini estélyre leendő menetelt.

Ezen újság a két lányka szívét legnagyobb örömmel tölté el, Sacramento és Jesuita egész Vera-Cruzban kitünő tánczosnókul voltak ismeretesek.

Az asztaltól alig kelve fel, a lánykák szobájukba zárkoztak és pipereasztaluk elé ülve, az egész napot igénybe vevék, hogy nehéz feladatuknak, az öltözésnek eleget tehessenek.

Don Miguel, bár mindent előre tudott, az öröm miatt don Gutierre nyilatkozatára, reszketett volt, — ezen alkalmat egy végkisérletre szánta, mely jövő élete boldogságát, vagy szerencsétlenségét volt eldöntendő.

A lánykák csak estebédre készülhetek tökéletesen el, melyre teljes fényben jelentek meg.

Don Miguel, láttukra, meglepetésé el nem titkolható; valóban szépek voltak. Öltönyük legegyszerűbb vala; mindketten csalánszövetből készült ruhát hordának, melyet két selyemű szoritott a csipőknel össze; bönjuu himzett és kicsipkézett batiztingükre,

leánya, s így első unokatestvér III. Napoleon császárral.

— Folyó hó 10-kén éjjel a lánchídon borzalmas öngyilkosság történt. Éjfélután valaki fölmaszott a pesti hidoszlopára, s ott meglötte magát, úgy hogy a holttestem a vízbe hullott. A pisztolyt, melyvel a lövés történt, a hidon reggel megtalálták. Az öngyilkos kiltét eddig semmi nyom sem árulja el. (Hihetetlen.)

— Kmetty és Mészáros arczképei, melyekről minap szó volt a lapokban. Pestre kerültek. Pentet Ede, a nagyhirű s magyar születésű festőnek Brocky Károlynak végrendeleti végrehajtója ugyanis, Apponyi gróf londoni nagykövét ajánlólevelével a napokban ide érkezett Londonból, hogy a festő utolsó akaratahoz képest, e képeket — egy tanulmányrajzzal együtt — nemz. muzeumunknak át adja. Brocky 1855-ben halt meg angol földön.

Belföld.

— Sterka Sulutz Sándor erdélyi gr. kath. érsek Balásfalván szept. 6-kán reggel 6 órakor meghalt, és szept. 10-én temettetett el.

— Erdélyi ev. superintendenssé 54 szavazattal 55 közül, f. hó 4-kén Teutsch tr. választották meg.

— Szeptember 2-dika óta a Nagy-Kanizsa és Sopron közötti vasuton naponként kétszer történik közlekedés.

— Oly erős zivatar, jég és felhőszakadás uralkodott Vas megyében, hogy néhol még a vasutat is összerombolta. Szent-Mihálynál például csak az ör figyelme és idején tett jeladása mentette meg a vonatot nagy veszedelemtől. Az utasok a vagonokban háltak és csak másnap reggel utazhattak tovább.

— Parádón a fürdőhelyiségben közelebb szerencsétlenség történt. A tánc- és társalgóteremre rászakadt a plafond. A robaj, a rombolás a legnagyobb zavart, ijedséget idézte elő. A terem fölött a szakadás percében három fürdőslány volt a fürdőruhák mosásával elfoglalva: ezek a lehulló plafonnal a táncsterembe zuhantak s szánalomraméltón összevonták magukat. Kettő közülük egészen elvesztette emberalakját, egyik kezét s lábát törte.

— A szegedi szappanosok két rendbeli folyamodványt készítenek felsőbb helyre benyújtani; és pedig egyiket a pénzügyminisztériumhoz, a szappanfőzéshez használni szokott szalonáért járó fogyasztásiadó elengedése tárgyában; másikat a kereskedelmi minisztériumhoz s ebben az országzszerre divatozó szappanhamisítás megállítását kérelmezik.

— Dunyov, aradi születésű jeles hazánkfi, ki hősiessége folytán az olasz hadseregben ezredesse lett, e napokban már másodikban jelentékeny könyvgyűjteményt küldött az aradi gymnasiumi könyvtárnak ajándékkul.

— Vadász Manó orsz. képviselő a szegedi ügyvédek f. hó 19-kére értekezletre hívta meg, melyben elmondanák nézeteiket a törvénykezési rendtartás s irói tulajdonjog törvényjavaslatai felől.

— Szabolcs, szept. 6. Megyénk bizottsága f. hó 3-dikán megnyitván közgyűlését, az utolsó országgyűlésen hozott és szentesített törvények kihirdetése után, b. Eötvös Józsefnek, megyénk szeretettben álló főispánjához a népnevelési egyletek alakítására felhívó s már országzszerre ösmert levelére, határozatba ment, hogy a levél számos példányokban lenyomatván, a benne megpendített nagy horderejű eszme valóditása szempontjából a közgyűlésnek helyeslő és meleg ajánlata mellett meggyeszerre köröztesse. — Az eszme életbeléptetése szempontjából d. u. órákban magántanácskozmány tartatván, a jelenlevők ideiglenesen alá-

kultak, ideiglenes elnökül b. Vécsey József főispán urat, jegyzőül Zoltán Agostont megválasztván, a további teendőikkel megbízták. — Első alispán jelenti, hogy Kossuth Lajosnak a váci választókerület elnökéhez intézett levele tárgyában, hivatalos színezetű, de névalírás nélküli távsürgönyt vett, melyben azon leveleknek lefoglalása felelősség mellett megrendeltek. — Közhelyesséssel fogadta a megye első alispán urnak azon kijelentését, hogy ezen már formájára nézve is hiányos rendelkezést figyelembe nem vehette, azért sem, mert a rendeletben hivatolt 1848. szept. törvények, megengedik ugyan, hogy a vizsgáló bíró, ha szükségét látja, nyomtatványokat az illető szerző, tulajdonos vagy nyomdásznál az illető kimondása előtt is lefoglalhasson, de nem engedik s annál kevésbé parancsolják, hogy az mások által is 3-4 személy ellenében eszközölthessenek. — Ez értelemben kimondatván a határozat: egyszersmind megkerestetni rendeltetett a magas kormány az iránt, hogy ily főfontosságú hivatalokra leendő kinevezetésekről, minő a sajtóügyekben kirendelt fővizsgáló bíró, a megye közönsége rendes uton értesíttessék, valamint minden, felelősséget maguk után vonó kiadványok, az illetők névalírásával elláttassanak.

— Méltánlyattal fogadtatott a pénzügyminiszternek, hazánk lakosait és mezőgazdaságunkat oly közelről érdeklő, konyha- és marhasó tárgyában intézett leirata, — a szükséges felvilágosítások adása s javaslatlathoz küldöttség nevezetvén.

— Azután Kállay Ödön betegeskedése miatt a gr. Degefeld Gusztáv által irásban beadott következő indítvány vétetett tárgyalás alá:

„Tisztelt bizottság! Átalánosok a panaszok honunkban, hogy ezredéves alkotmányunk önkényűleg könnyelműen eljártatott. — Átalános a panasz, hogy Árpád adta os alkotmányunk, a jelen országgyűlés által megválasztott 67-es bizottság többségének munkálata által feladatott; kérdem a tisztelt bizottságot, és az egész nemzetet, hogy nem hű fia-e az a hazának, a ki ily körülmények között, annak szabadságának és nemzeti intézményeinek há, sőt leghább öre maradt, nem megérdemli-e az e nemzetnek és a hazának átalános honfiai tiszteletét, becsületét, és feltétlen bizalmát?”

Ugy hiszem tisztelt bizottság, hogy ha meg sem is nevezem ezen ünnepekt honfit, ki a nemzet vész által esavart sajkáját biztos répartra vezényleni mindig igyekezett, ki e nemzet haláljára. — ha Isten e nemzetet élteti — örök haláljára érdemes; mondom ezen honfit, ha nem nevezem is, — kitalalándják, hogy hazánk legnagyobb fiáról Kossuth Lajosról van szó.

Indítványozom tehát, mondassék ki a bizottság által határozatilag, és küldessék meg Kossuth Lajosnak e megye közönség érületének azon kifejezése, hogy Szabolcs megyének a honhoz hű fiait egyedül őt a nagy honfit tartják arra hivatottnak, a hon érdekeit, ily vészteljes percekben erélyvel és hatályosan képviselni; — fejeztessék ki átalános és feltétlen bizalom azon elvek iránt, melyeket nagy hazánkfi legközelebb közreboesátott: — kéressék meg egyszersmind, hogy mivel e nemzet egyedül csak nagyra becsült személytől és elveitől várja szent jogainak megvédését, s jólétének haladását és gyarapítását; honunkban mielőbbi megjelenése által igyekezék a szabadságunk gyarapítására irányzott küzdelmeink vezényletét átvenni.

Eddigi életpályája iránt is már e megye községe hű rokonszenvét fejezvé ki, hogy ha e nemzetet, melynek e megye kiegészítő részét teszi, alkotmányos küzdelmeiben vezérelve által támogatandja, e nemzet örökös haláljára kötelezendő magát. Kérjük térjen mielőbb hazafias baráti körünkbe vissza.”

— Szépségétől, mely minden szívet lángra gyulasztand, unokatestvérem.

Donna Sacramenta könnyűden vállalt vonított: — En Istenem, mily kevés udvariasaggal bírnak önök, belső tartománybeliek! — mondá megvetéssel.

— A costennok udvariasabbak, — nemde — Sacramenta? — Mit akar azzal kifejezni, don Miguel? kérdé hegykén.

— Csak azt, mit mondék unokatestvérem, szóla szomorokodva.

— Miért gyötröd ennyire? — szólt közvetítőleg — Jesuita, örökös ingerkedéseid által még örüllté teszed.

— Nem tudom, mi baja lehet most, kiállhatatlan, — ingerkedék Sacramenta.

A fiatal ember elsápadt; kezével élénken kapva szívéhez, mintha ott nagy fájdalmat érezne.

— On kegyetlen Sacramenta. — kiálta, — ám legyen, jelenlétemmel nem untatom többé, menjen az ünnepekre, hol bizonyára találand lovagokat, kik szerencsésül tartandják ön rabszolgáivá lehetni; mi engem illet, én nem kívánok ön által mások felé helyeztetni.

— Mint tetszik unokatestvérem, — szólt nevette a lányka; — mint mondá, találandunk cortejokat, kik ha nem is oly kedvesek, önnél legalább udvariasabbak leendnek.

— Igen, igen, — viszonzá haraggal — azok kétségkívül igen sokan lesznek, és köztük, don Remigó-Díaz, valószínűleg leginkább leend megkülönböztetve.

— S ha csakugyan úgy történeud, — kötődék Sacramenta, — mi okon fog ön ellenszegülni?

— Nem fogok ellenszegülni, Sacramenta, — jegyzi meg röviden a fiatal ember — de megölöm őt.

(Folyt. köv.)

Ezen indítványt a bizottsági ülés elfogadta, és levélben megírta rendelte Kossuth Lajosnak.

A levél hiteltelítése után a megye főispánja hivataláról lemondott, s a bizottságnak egy küldöttsége által tolmácsolt felszólítása után is, miszerint elnöki székébe térne vissza, elhatározása mellett maradt, a megye székhelyéről elutazott.

Szabolcs megye bizottsága levele Kossuth Lajoshoz. Öszintén tisztelt hazánkfi! Mióta az absolutismus azon szomorú korszaka után, mely a közelebbi évtizedekben hazánkra minden irányban oly nyomasztólag nehezedett, nemzeti életünk újra éledez, semmi sem természetesebb annál, hogy minden honfi kebelében azon meleg ohajtás támad, hogy e sokat bányatott haza, mely az európai események tengerén biztos révpártot keres, saját kebelében bírassa mindazon fiait, kik szellemi tehetségeiknél és tiszta hazafiasságuknál fogva hivatva vannak, hogy a közügyek s különösen törvényhozási ügyeink intézésébe befolyjanak, bírassa ennélfogva mindazokat, kiknek kebelében egy magasabb genius s annak alkotó hatalma él.

Igen! Ez nekünk is hazafiai ohajtásunk; mert a történetek tanuságain indulva, úgy vagyunk meggyőződve, miszerint minden nemzet csak önmaga által lehet nagy és virágzó. — főleg azon észbeli és erkölcsi erő által, mely fiaiban él, — mert egyedül ez az, a mi a nemzetet fentartja és felemeli, és nemesebb szellemi életüknek kuforrása, — melyen sajnáljuk ckképen t. hazánkfi, hogy a haza, jelen küzdelmeiben nékülöz tégedet, kinek nevét és alkotó szellemét az 1848-diki törvényhozás műve örökíti, mely a míg egyrészlől a hűbéri viszonyok megszüntetése mellett — az alkotmányosság áldásait, az abból azelőtt kizárva volt néppel is megosztá, másrészlől az ősi alkotmány szellemében a nemzet alkotmányos önkormányzata valódi biztos garantiáit is megalapítja.

Evek hosszú sora után, melyek folyta alatt a haza oly súlyosan szenvedett, te pedig — bár a szabadságszerető angol-szász faj által két világrészben dicsőséggel elárasztva — a számkivetés nehéz kínai által emésztettél, csak most közelebb adatott nekünk ismét a haza sorsával folyton foglalkozó szellemed nyilatkozványait olvasni, és mi azonnal felismertük azokban az 1848-diki törvény lelkét, felismertük azon alapelveket, melyek nélkül az alkotmányos nemzeti kormányzat az alkotmányos élet minden ágaiban nem lehet valóság, mely önkormányzat nélkül a nemzet nem önálló, nem független és sorsának nem ura!

Mint olyanok, kik az alkotmányosság elvét valljuk, mi a fenálló törvényt, mint ilyent, mindenkor és mindig tiszteljük, de meggyőződésünk szerint az alkotmányosság lényegére az is tartozik, hogy a mely törvény célszerűtlen, alkotmányos uton meg is változtathassék, mert változhatatlan egyedül az észjog és az erkölcsi törvény, de nem ösmerünk oly törvényt, mely politikai szempontokból hozatva, alkotmányos uton változás alá ne esbessék, mert e téren örök időkre hozott törvényt agtudomány és statusbölcesség nem ösmer.

A törvényhozási jog a nemzetet elidegeníthetetlenül illetvén, a mit bizonyos korszaknak törvényhozása megállapított, azt egy másik korszaknak törvényhozása mindig megváltoztathatja, sőt ha célszerűtlennek, károsnak találja, erkölcsi kötelessége megváltoztatni; mert a törvényhozási jog is kötelességekkel jár, melyek a nemzet anyagi és erkölcsi emelkedésének tekintetei által határozatnak meg. Ily értelemben is a nemzet törvényhozói jogának folytonossága mellett, mi hazánk törvényhozásának közelebbi alkotásait is nem tartjuk olyanoknak, melyek alkotmányos uton megváltoztathatás alá ne esbessenek s másrészlől meggyőződésünk az,

A francia hadsereg.

A „Times” külön levelezője a chalonsi táborból így ír:

„Gyakran tett rám meglepő hatást azon tény, hogy a francziák, kik a gyarmatosításra oly kevés látszanak alkalmasnak, midőn katonákká lettek, oly könnyen megszokják a táborozást; míg ellenben az angolok, kik oly sikerrel eszközik a gyarmatosítást, mi helyt a vörös kabátot felöltik, oly gyámoltalanokká lesznek. Ezen látszólagos ellenmondást mindkét esetben először is a rendszernek, s másodsor a két faj nemzeti sajátosságainak kell tulajdonítani. A francia, magára hagyatva, rendesen a legbátorralanabb lény, míg az angolnak egész erje akkor tűnik elő, midőn önmagára kell támaszkodnia. Már a táborozás alatt az angol katona, ki egész éltében azon gondolathoz volt szoktatva, hogy ő ott pusztán oly harczó állat, melynek minden szükségéről mások gondoskodnak, némilég elveszti eredeti állapotában birt tehetségeit. Természetesen azok, kik a rendszert védik, azt mondják, hogy az angol katonának természetében fekszik a gyámoltalanság; de honnan van az, hogy ugyanezen gyámoltalan lény rokonai, mint erdőháti lakosok, oly ügyesen tudnak magukon segíteni? Ellenkezőleg a helyőrségen lévő francia katona főbátoritattik tehetségeinek felhasználására. Ezen önmagán segítséi hajlamot magával viszi a táborba, s ennek következtében, a versenyés segélyével, sikerül neki kényelmesebbé tenni helyzetét, mint képzelni lehetne.

A kinek erre nézve gyakorlati bizonyítékra lenne szüksége, csupán Aldershotból Chalonsba kell jönnie, ha ugyan nem volt alkalma Kimben tenni összehasonlítást. Chalons — noha ott a nap heve égető, — kényelmes hely, még pedig — a mi különös — nem

*) Fénybogarak, melyek Mexikóban fejekre és borításokra használtatnak.

hogymint az a valódi alkotmányos önkormányzat
kellékének meg nem felelnek, a nemzetet megkötik
abban, hogy saját sorsának minden irányban ura le-
hessen. — s e részben a nemzetnek biztosított nem
adnak, továbbá annak ügyeibe állandó idegen befolyást
állapítanak meg, mely idővel a dolgok természetes fejlő-
dése mellett kétségtelenül még nagyobb tét is nyelhet.
Mi azon meggyőződéssel vagyunk, mikép az önálló füg-
getlen magyar államéletnek, melyet elajtuk, egy al-
kotmányos mint statusgazdasági tekintetben, csak ezen
alapon van jövője, melyet az 1848-diki törvényhozás
megállapított, melynek műve, hogy csorbítatlanul s ott
a hol szükséges, kiegészítve — mint magukban e törvé-
nyekben kifejezve van, visszaállítsák, a hon jövőjét
aggódó lelkeink hő ohajtása.

S midőn ekép szemünk előtt lebeg e czél, leg-
szintébb honfiai bizalom, és tisztelettel fordulunk hoz-
zád hazánk nagy fia! s kérünk: téj vissza hazádba, s
vedd által vezérletét azon alkotmányos mozgalmaknak,
melyek hazánkban az 1848-diki megcsorbított elvek
visszaállítását célozzák. Nagy erkölcsi erőt rejlik azon
elvekben, melyekben az 1848-diki törvényhozás műve
nyugszik: ezen erkölcsi erő a Te erő is. — s belsők
mondja, hogy szellemed, mely az 1848-diki művet su-
gulta, a számkivetésnek tövises bár, de dicsőséges és
tanulságos pályáján, három világrészben, különösen az
európai alkotmányosság os iskolájában, a szabad Albi-
onban, továbbá a szabad ifju Amerikában, szellemed e
végzetes vándorlás hosszú pályáján, kétségtelenül gaz-
dag gyakorlati tapasztalatokat gyűjtött. — Tedd, oh
tedd gyümölcsözővé szellemed a hazára nézve, s tójj
vissza hazafiai körünkbe, hogy az 1848-diki mű, mely
nemzeti önállóságunkat egyedül biztosítja, s általa a
magyar állam, mint az európai népesaládnak egyéb ön-
álló tagja közreműködésével a maga csorbítatlan ép-
ségében meg legyen mentve a jövőnek — önmagáért
és mint forrón ohajtuk, egyszerűmind Európa keleti
része szabadságának érdekében.

— Szabolcs, szept. 7. Mai közgyűlésünkben
első alispánunk b. Vécsey Józsefnek a megye bizott-
mányához intézett levelét mutatá be, melyben ő a bel-
ügyérnek azon hozzája intézett táviratát küldi, a mely-
ben kérdés intéztetik hozzája: „Valjon a „Magyar Új-
ság“-nak azon híre, hogy Szabolcs megye közönsége
Kossuthnak bizalmat szavazott s a „Magyar Újság“-nak
lefoglalását törvénytelennel nyilatkoztatja, való-e? s ha
igen, a jegyzőkönyvnek azonnali felküldését rendeli.“
— Miután a főispán még 5-kén felküldte lemondását,
a közbejárás szerepe őt nem illetvén, azon kijelentéssel
teszi a megye bizottmányához által, hogy eljárásának
mikénti védelmezéséről s a kívánt teendőkrol maga in-
tézkejjék. — A levél felolvasása után a közbeszámoló
s közbeszámoló részéről Bónis Sámuel emelte fel
szavát, hogy a midőn a magas minisztériumnak e jogos
követelését teljesítjük, azon iratban, melynek kapcsá-
ban az illető jegyzőkönyvek felküldetni fognak, nyilat-
koztassa ki a megye ismételtlen is. hogy az indítványt
csak az értelemben tette a közgyűlés magáévá, mint
azt Kossuth Lajoshoz irt levelében kifejté, s törvény
és alkotmány iránti tisztelettel áthatva lévén, az 1848-iki
törvények teljes restitutióját, a törvényhozás utján ki-
vánja elérni, Kossuth Lajosnak csakis ez irányú nyilat-
kozatait osztja s nagy szellemének munkásságát ez
irányban ohajtja a közjó előmozdítására érvényesíteni.
— Ezen indítvány helyesléssel elfogadtatt.

Osztrák birodalom.

— Bécs, szept. 7. A birodalmi tanács küldött-
sége ma délen ülést tartott s az elnök Rauscher
bibornok, kezeiből átvevé azon viszonzalást, melyet a

ott legkényelmesebb, hol az állandó kunyhók vannak,
hanem ott, hol a katonák vászon-sátrak alatt tanyáz-
nak. A kunyhókban csupán másfél hadosztály számára
van hely, míg a gyalogság többi része t. i. harmadfél
hadosztály, egy lovas-hadosztály s 8 tábortól üteg — a
tartálék-tüzérségen kívül, — sátrakban vannak. Mind-
egyik sátor körül egy kis kert létezik, s a sátor-sor
előtt több mesterséges virágúgy, míg a gyeppel fedett
szélek oly mintákat tüntetnek fel, miknek némelyike
egy professzionatus kertésznek is becsületére válnék. A
sátrak mögött növénykertek vannak, természetesen
legtermékenyebbek a lovas- s tüzér-ezredéknél.

A császár jelenléte ösztönül szolgál a versenyzés-
re, s az ezredek vetélkedtek egymással, hogy buz-
galmukat a legművésziabb alakban fejezhessék ki. A
sátrak gyeppel készített díszítményeket tüntetnek föl,
s mindegyik ezred előtt valamely inkább, vagy kevésbbé
megfelelő diadaljel látható. A föliratok nem nagy kül-
önféléseket mutatnak; többnyire a szokásos „Vive l'
Empereur“-ból állván; mihez gyakran ezen föliratok
is vannak kapcsolva: „Vive l'Imperatrice!“, „Vive le
Prince Impérial!“ vagy „Vive la famille impériale.“
A diadaljeleknél nagyobb változatosság tűnik föl; noha
a császár mellszobra igen gyakran fordul elő. De van
néhány olyan is, mely művészeti becsesel bír. Közük az
első az 5-dik vadász-ezred homlokzata előtt van, s egy
oly altisztelet ábrázol, ki jan. 18-kán első jutott be a
Malakoffba, s a mi még több, abból ki is tudott jutni.
A pusztá mészkőből faragott alak valóban kifejezéstel-
jes; s oly tökéletes a „gyalog-vadász“ arcára s magatartá-
sára nézve, a minőt csupán egy valódi művész al-
kotthattott. A 90-ik ezrednek szintén megvan saját hőse:
annak homlokzata előtt egy oly zászlótartó van, ki a
solferinói csatában az ezred zászlaját vivé. A selyem
szét volt tépve, a nyél szétförtött, s a zászlótartó vért
és mégis folyvást tartá a zászlót. A 63. ezrednek —

magyar küldöttség az első javaslatára e részről tett el-
lenészrevételre nézve kibocsátott. — A viszonzalás
igen terjedelmes és tételről tételre igen kimerítőleg czá-
folja meg azon érvelést, melylyel a birodalmi tanács
küldöttsége részéről a magyar javaslat ellen fellétek:
oda nyilatkozik ez, hogy nem a direkt adók, mint a bi-
rodalmi tanács küldöttsége formulázta, hanem a köz-
vetlen s közvetett adókból befolyó brutto bevételek
nyújthatnak német a birodalom mindkét felének fizet-
ési képességére s a járulék hányad meghatározására
nézve. Az ülés legnagyobb része a magyar viszonzalás
felolvasásával telt le. Ez utóbbi aztán ügyrendileg a már
előbb kiküldött albizottmányok adatott át jelenté-
tel végett. Beust báró is jelen volt a birodalmi ta-
nács küldöttségének ülésén s állítólag érdekes közbe-
menyeket tén azon tárgyalások felől, melyek a két mi-
nisztérium közt fenforognak.

— Bécs, szept. 8. A magyarországi küldöttség
a birodalmi tanács küldöttségének válaszára hozott
határozatainak jegyzőkönyvi kivonatát, —
mert e czímmel bír a viszonzalás — helybenhagyta, s
pénteki ülésében annak német fordítását is végleges
átvisszálta, azt még ugyanaz nap este előki uton a
német küldöttséghez át is juttatta. — A birodalmi ta-
nács küldöttsége tegnap ülést tartván, abban a magyar
küldöttség viszonzalása felolvasatott, s felolvasás után
az, az illető albizottságnak további javaslatát végett
kiadott, mely albizottság holnap hétfőn összejövén-
vén, tárgyalásait ez irányban meg fogja kezdeni. Hallo-
mas szerint a német küldöttség ezen tegnapi ülésében,
az ő Felsőházától tegnap reggel visszaérkezett birodalmi
kancellár is jelen volt és több rendbeli fontos fel-
világítást adott a kettős kormány kebelében a fenforgó
ügyek érdemében folyó tárgyalásokról, melyek legkö-
zelebb bevégeztetvén, a küldöttségekkel irányadást
közöltetni fognak.

— A „Wiener Abendpost“-ban olvassuk: „A
sajtó napi eseményként tekint az a kivonatot, melyet
a „Situation“ című francia lap az Ausztria és a Po-
roszország közt állítólag tervezett szövetségi szerző-
désből közöl. A szerződés 12 cikkéből állana és azt ha-
tározná, hogy Poroszország az általa megdöntött német
soverainitásokat állítsa helyre, míg ellenben egész
Németország diplomatiáját és katonai erőit megtartá-
ná stb. Jellemző a jelenlegi újságnyaghiányra néz-
ve, hogy ilyenmü, bizony rosszul sikerült koholmányból,
oly könnyedén napi eseményt csinálnak. Valóban
e szerződés oly láthatóan viseli a politikai lehet-
lenség bélyegét, hogy majdnem feleslegesnek látszik,
néhány lap közvetlen felszólalásának eleget téve, a do-
log kalandos voltát még különösen hangsúlyoznunk. —
Mindenesetre csak formai kötelességet teljesítettünk
vele.“

— A magyar vasuti költöszönré nézve a
„Deb.“ szept. 6-diki száma több bécsi lap kételkedés-
ével szemben következőleg nyilatkozik: „Azon hírt, mi
szerint a Société general 2 millió frank kautiót már le-
tett, egész terjedelmében fen kell tartanunk. Lónyai ur
tegnap a magyar főpénztárnak már azon utasítást adta,
hogy ez összeget felvegye és nyugtázza. A nevezett pá-
risi intézetnek egy hivatalnoká Pestre is ment, hogy ez
ügyet tökéletesen rendbe hozza.“

— A bécsi kereskedelmi törvényszék
elnöke kimutatása szerint 1815 óta nem volt annyi
bukás, és fizetési képtelenség, mint e folyó évben: 69,098
panasz tárgyalatott stb.

— A bécsi képviselőház a „N. fr. Pr.“ szer-
int szept. 23-kán tartja ülését. E lap úgy értesül, hogy
az önálló osztrák miniszterelnökségre hg. Auersperg
Károly számíthat leginkább. A többi társzák közül
Giskra kapná a belügyet, Berger az igazság, Herbst pe-

szintügy mint az 5. vadász-ezrednek — egy krími hőse
van; a 85. ezredbeliek Rómából, az Angyalvárból jön-
nek vissza az oszlopsorral. A császár jutalmat adott a
legjobbik számára, s ez természetesen a vadászok dia-
daljele volt. A lovasság — mely a növény-kerék te-
kinetében első — a diadaljelek s kertek tekintetében
határozottan utolsó helyen áll. Mint mondják, annak
igen sok dolga van. A lovak valóban — mint látszik —
nagyon ki vannak fárasztva. A tábortan a folyó évben
semmi nehéz lovasság sincs: két huszár- s két lánd-
zsás-ezred képezi a lovas-hadosztályt, s lovaik úgy
néznek ki, mintha elesigázott futtató-lovak lennének.

A mi a két Mourmelon, a „nagy s a kis
Mourmelon“ illeti, azokon csak kevés változást veszek
észre, hat év előtti állapotokhoz képest. A „nagy Mour-
melon“-on fekvő templom oly stilben építettett föl újra,
mit én „császári gót stil“-nek nevezek, czímkkel borít-
ott toronnyal. Az ilyenmü stil a jelen uralkodás alatt
Franciaországban újra fölépített szinte összes temp-
lomokon látható. Nem is lehet nagyon meglepő azon
tény, hogy nem sok változtatás eszközöltetett. Ugyanis
minden évben körülbelül ugyanazon számú katonaság
érkezik ide; s ennek számára a jelenlegi ellátás ele-
gendő. Mint minden tábortan, úgy itt is bőven vannak
vendéglők, kávéházak s tekéző-termek; azonban meg-
lepő, hogy itt két fürdő is van. Azok, természetesen a
tiszték s a nem-állandó tábortan nép számára vannak
szánuva. Azon Angolországban uralkodó eszme, hogy a
franciák nem oly tiszták, mint az angolok, a francia
katonákra nézve nem áll; valamint általában a francia
alsóbb osztályokra nézve sem. Azok rendszeren tiszták-
bak, mint az ugyanazon osztálybeli angolok. Ezen tény
iránt semmi kétség sem lehet annak, ki a francia s
angol sereget együtt látta táborozni.

A régi színház, a piac mellettti sétányon, még
mindig főáll, s a színlapoknak a falakon lévő marad-

dig az egyházügyit. A pénzügyről semmit sem tud a
„N. fr. Pr.“ mely azt mondja, hogy e névsorra vagy in-
kább általában a minisztérium megalakítására nézve,
b. Beust már bírja ő felsége felhatalmazását.

— Bécs, szept. 9. A „Presse“ mai esti lapja ugy
hallja, hogy az ausztriai-angol kereskedelmi szerződés
iránt folyt alkudozások — az illető okiratok aláírásával
— tegnap formászerint befejeztettek. Angolország ezen
egyezmény folytán ugyanazon előnyöket élvezendí, mel-
lyekben a vámegetlet fog részesülni, mihelyest az ez
utóbbival folyamatban levő e tekintetben tárgyalások
be lesznek fejezve.

Külföld.

Rouher államminiszter f. hó 6-kán Párisba
visszaérkezett.

— Salih-be y, a szultán hadsegéde, Berlinbe
érkezett, 5 arab lóval, melyeket a szultán a porosz kí-
rálynak küldött ajándéknak.

— A svájci szövetség-tanács az olasz kor-
mányhoz kérdést intézett az a l p e s i vasut kérdésé-
ben való állása s szándékai, s az iránt, hogy hajlandó e
közös lépésekre, az együtt-érdeklött dél-német álla-
mokkal s Poroszországnal.

— Ausztria s Törökország táviratai főigazga-
tói Bernbe érkeztek, távirati ügyekben tartandó ér-
tekezletre.

— A japáni követség 8-án Bernből kirándu-
lást tett Genf-be.

— A Mexikóból legújabbán érkezett hírek az
„Epoca“ szerint azt jelentik, hogy Juarez Santa-Anná-
nak rövid határidőt engedett, hogy megkísérthesse vé-
delmét. — A haditanács Vera-Cruzba van összehíva. —
Mexikó öt nagy hadi keületre esztartott, melyek Regu-
les, Porfirio Diaz, Escobedo, Corona és Alverez tábor-
nokok parancsa alatt állanak. — Az ország folyvást
ostromállapot alatt van. Októberben az új congressus-
ba, decemberben a köztársaság elnökségére történnek
a választások. Senki sem kételkedik abban, hogy Juarez
ujból is megválasztatik. — A quetarái haditörvény-
szék halálra ítélte a következő császári tábornokokat:
Casanova, Escobar, Ramirez, Moret, Herrera Losada,
Calvo, Montevedí és Salm-Salm herceget. Ez utolsót
nem végezték ki eddig; remélik, hogy kegyelem ada-
tik neki.

— Szt. Pétervár, szept. 9. Nikolajewskból a
persa sahnak közeli megérkezését jelentik, ki a czár lá-
togatására Livádiába megy.

— Bernben f. hó 9-kén az ausztriai s török-
országi táviratai főigazgatók s a persa követ, Feruk-
k hán értekezletet tartottak egy, Svájcban. Ausztrian s
Törökországon átmenő egyenes nyugat-európai távirai
összeköttetés létesítése iránt.

— A bádeni nagyherceg trónbeszéde.
A bádeni kamarák megnyitása alkalmával, szept. 5-én,
a nagyherceg következő trónbeszédet mondott: „Szi-
lárdul el vagyok határozva, a délnémet államoknak az
északnémet szövetséggel való nemzeti egyesülését, mely
a prágai békeszerződésben fen van tartva, elérni; — e
czél felé törekedve mind én, mind pedig hű népem, szí-
vesen meghozzuk azon áldozatokat, melyek mellőzhet-
lenek. De ezeket bőven fogja pótolni a nemzeti életben
való részvétel, s az emelkedő biztonság az állam bel-
fejlődésénél, mely utóbbinak önállóságát megőrizni, min-
dig uralkodói kötelemem lesz. Habár dél-Németország
nemzeti egyesülésének — az északnémet szövetséggel
— alapja még nincs feltalálva, mégis e czél elérésére
már jelentékeny lépések tettek.“ A nagyherceg az-
tán fölemlíté a Poroszországgal kötött véd-és dacz-
szövetséget s hozzátevé: „Kormányom első kötelessé-

ványaiból itélve, úgy látszik, ezen tábori évszakban
nagy erőfeszítéseket tett. Továbbá hetenkint négyszer
kávéházi hangversenyek s bálók is vannak, sőt egy
ideig a katonaságnak még circusa is volt, giraffe-okkal,
tevékkel, zebrákkal s majmokkal.

De fájdalom! mindezen dicsőségnek rövid időn
vége lesz; mivel egy hét múlva a tábor föl fog ozlat-
tatni, s a sátrak egyetlen e végre kijelölt ezred őrizetere
hagyatni. A katonák már megkapták utrendjüket, s
azok, kik valamely más helyorségbé vannak áthelyezve,
azt nyomozzák, hogy új szállásaikon minő kényelemre
lehet kilátásuk.

Ma (aug. 24-kén) volt hihetőleg az utolsó tábori
mise, s szép látványt nyújtott: a táborot képező 40,000
embert egy tömegben összegyülekeztetve látni a császári
szállás homlokzatánál emelt oltár előtt. Sohasem lát-
tam francia katonákat jobban s czélszerűbben felsze-
relve; különösen a gyalogságot s tüzérséget illetőleg.
Egy óranegyednél kevesebb idő alatt mindegyik had-
osztály ismét utban volt saját táborhelye felé. Oly cin-
osnak voltak jelen öltözetükben, a bőrvédő dolmány- s bő
zuáv-nadrágban, hogy szinte rosszul esett rá gondolnunk
hogy mindennek meg kell változnia.

Ugyanis újra a régi öltözet fog behozatni; a zuáv-
nadrág helyébe újra a lábéjig nyuló régi nadrág fog
állítatni. A szoros rövid dolmány a régi hosszú kabát-
nak fog helyét engedni, míg a köpeny a régi felső-kabát
által váltatik föl, melyet magában s a kabát fölött is
lehet viselni. Ezenkívül a mostani főveg helyett is újra
a régi főveg fog behozatni, s a csákó jövőben nem bór-
ból, hanem posztból lesz. Ugy látszik, a gyakorlat azt
bizonyítja be, hogy az, mi a zuávok számára nagyon al-
kalmatlan volt, nem alkalmazható általában az összes
francia katonaságra.“ (B. P. K.)

gei egyikének tekinti, az észak-német hadrendszerhez hasonló intézmény behozatala által a Poroszországgal való szövetségnek súlyt kölcsönözni. A vámegelet új-jáalakulására vonatkozólag mondá: „A vámparlamentben, habár működésükre korlátozt, mégis örömmel üdvözlöm az összes német nép rendes képviselőitnek kezdeményét.”

— Berlinben folyó hó 10-kén nyitott meg az észak-német birodalmi gyűlés. A választások megfelelnek a kormány ohajtásának, és így a király volt megnyitandó az ülésszakot.

— Berlinben a törvénytelen önkény napról-napra több tért foglal el; a cél minden eszközt szentesít. Ambár a levéltitok az alkotmány által biztosítva van, és a levelek lefoglalása a postán csak bírói határozat folytán történhetik meg, a berlin-oderbergi vonalon érkező levelek mindamellett nemesak feltöretnek, hanem le is foglaltatnak.

— Berlin, szept. 10. Az észak-német szövetség gyűlésének megnyitására a király által tartott trónbeszéd kiemeli azon elégtételt, hogy a szövetség minden egyes államai, az észak-német szövetség alkotmányát alkotmányos törvénynek emelték. A király a gyűlést úgy saját, mint a szövöttek nevében üdvözli, s a szövetség-alkotmány alapján összehívott első gyűlés elé örömteljes bizalommal tekint. A szövetségnek a dél-németországhoz nemzeti viszonyát illetőleg a szövetség-alkotmány kihirdetése után azonnal fontos lépést tétetett. Németország és a szövöttek érdeke a vámegelet számára új alapot teremtett, s annak fennállását biztosította, az erre vonatkozó szerződés szintén elő fog terjesztetni. A szövetségi háztartás a tanácskozásnak kiváló tárgyat képezendi, s a kiadások folytonos korlátozása lehetségessé teendő, hogy az előszámított egyes pótlékok mintegy $\frac{3}{4}$ -ed része a szövetség saját bevételei által fedeztessék, s az összes kiadásokra elegendő legyen. A szövetség tanács elő törvényjavaslatot fognak terjesztetni, melyek különféle irányban annak rendezésére vonatkoznak, a minnek rendezése azonnal szükséges, s a mit az idő megenged. A trónbeszéd ezután részletezi a szabad költözködés, a hadiszolgálat, a postaügy, a mértékrendezés, szövetségi konzulátók felállítására, nemzetiségek s a kereskedő hajókra, mint az egységes tengerészet alapjára vonatkozó törvényjavaslatokat. A király reméli, hogy ezen törvényjavaslatok úgy az országgyűlés, mint a szövetség tanács beleegyezését megnyerendik, miután meggyőződése, hogy a szövetség egyszerű feladata csak úgy oldható meg, ha a külön érdekek az általános és nemzeti kellyel minden oldalról készségesen közvetítettek. A király felhívja az országgyűlést, hogy munkához fogjon, mely által a szövetség-alkotmány által megkezdett művét bevégezni lehessen, s így végzi beszédét: Önök a béke munkájára vannak hivatva: én bízom, hogy Isten segítségével a haza önök munkájának gyümölcsét békén élvezendi.

— Bécsbe hírszerint hivatalos jelentések érkeztek az iránt, hogy Tirolban számos porosz tiszt kezd mutatkozni; hozzáteszik, mikép a porosz vendégek leginkább az Achen-völgyben és Gempachnál (az Achen-völgybe vezető legközelebbi vasútállomás) folytatják tanulmányaikat.

— Villeneuve, szept. 8. Garibaldit itt a genfi bizottmány fogadta; a közönség éltette Garibaldit és Róma szabadságát. Garibaldi válaszul Genfet éltette; mely az ártatlanság Rómája.

— Genf, szept. 8. (Este.) A lausannei pályaudvarokban Garibaldi ünnepélyesen fogadtatt. Genfben a lakosság nagy lelkesedést tanúsított. Garibaldi köszönetet mondott a derek és szabad genfi népnek azért, hogy a demokratáknak menhelyet ad és összetartásra szólította fel a svájciakat a demokratia érdekében. Végre kijelenté, hogy Rómába fog menni.

Legujabb

— Pest, szept. 11. A mai hivatalos lapban két igazságügyi miniszteri leirat jelent meg: az egyikben Pest megyének adatik válasz, a Kossuth levelét lefoglalni rendelő vizsgálóbírói megkeresésre vonatkozó felterjesztésére; a másik Debreczen város közönségéhez van intézve az iránt: hogy az izraeliták az esküdtzéki névjegyzékbe vétessenek fel.

— Pest, szept. 11. A ma d. u. 4 órakor tartandó pestvárosi közgyűlésen olvastatik fel a fopolgármester s illetőleg tanács és a főkapitány közt fenforgó viszályra nézve érkezett miniszteri leirat. — Ugyanekak ma érkezett le az azt tudató miniszteri rendelet: hogy a Pest város törvényszéki költségei fedezésére a folyó évre 128.000 frtot tett a kormány folyóvá.

— A legmagasb udvart f. hó 23-ra várják Budapestre. Hír szerint ő Felsegek két napot töltenek itt, s aztán gödöllői birtokukra mennek.

— Bécs, szept. 9. Andrássy gróf rejtélyes utjából ma reggel hazaérkezett. Azt hogy ő a magyar deputatio dolgával összeköttetésben álló ügyben járt, tanúsítja az, hogy a deputatio mindjárt ma délután ülést tartandó volt. A birodalmi tanács küldöttségének albizottsága ma megkezdte tárgyalásait a magyar küldöttség viszonzválasza alkalmából; hogy miféle javaslatban fog megállapodni, nem tudhatni.

— Bécs, szept. 10. Ma ő felsége elnöke alatt minisztertanács tartott, melyben a küldöttségi tárgyakra nézve döntő határozatok hoztak.

— Bécs, szept. 11. Ő felsége tegnap d. u. Lindába utazott el.

— Bécsből, szept. 10-rol írják: a genfi békecongressus épen oly joggal nevezhette volna magát hadi congressusnak; a név nem változtat semmit a dolgon; a tény, mely körül az esemény lényege forog,

egy nagy demokratiai tüntetés. A népeknek a békepipája nyújtatik oda, a fejedelmeknek pedig hadizenet löketik elébök.

— Bécs, szept. 9. A jelen percz uralkodó kérdése: a parlamentarizmus minisztérium alakítása; a mi által nem új kormány systema behozatala, hanem egy régóta beállítani ígért systema és az ahhoz szükséges szervezet felépítése czéloztatik.

— Bécs, szept. 11. A porosz királynak az északi országgyűlést megnyitó beszéde egészen „száraz” okmány a külföldi és szabadsági kérdésekre nézve.

München, szept. 11. Ausztriai császár ő Felsege ma reggel ide érkezett, s azonnal Schaffhausenbe utazott, hová ő Felsege a császárné és a nápolyi királyné is megérkeznek.

— Berlin, szept. 10. (Párison át.) Bizottmány alakult az itt 1872-ben létrehozandó vilákiállítás érdekében.

— Genf, szept. 3. Városunkban nagy a mozgalom, a mióta a „Journal de Geneve” határozottan tudatta, hogy Garibaldi ide jön és a békecongressusban részvétele bizonyos.

— Genf, szept. 9. A békecongressus 2 órakor egybegyűlt, Garibaldi tiszteletbeli elnöké, Jolissaint berni államtanácsos valóságos elnöké és Barni alelnöké választott.

— Genf, szept. 10. Az elnök teljes szólásszabadságot prolamál; egyedül a congressus felelős határozataiért.

— Genf, szept. 11. A békegyűlés alelnöke Fazy James lemondását beadta. Garibaldi holnap elutazik.

— Genf, szept. 11. Az itteni békecongressus mai ülése alatt Dr. List (Königsbergből) nevét, azon nyilatkozata feletti megütközésében, hogy „Sadowa Németországra nézve szegényfolt” — tagjai közül kitűrtte.

Kereskedelem, ipar és gazdaság.

— Bécs, szept. 11. London 123.75. Ezüst 121.25. Arany 5.90. Nemz. kölcsön 66.60. Hitelintézet 183.50.

— Debreczen, szept. 10-kén kedden tartott hetivásár elég népes volt és sok életet hoztak, melyet a szállítványozók összevásároltak; középár p. mértő tiszta buza 4 frt., kétszeres 3 frt. 20 kr., rozs 2 frt. 60 kr., árpa 1 frt. 55 kr., zab 1 frt. 15 kr., tengeri 3 frt. 40 kr., köles 1 frt. 90 kr., kása 4 frt., 1 mázsa szalonna 35, 36, 37 frt., 1 mázsa hajt 40, 41, 42 frt., 1 zsák burgonya 1 frt. 10 kr., 1 iteze berezencei szilva 3 kr., 1 iteze pergament-körte 3 kr., 1 iteze őszibarack 5 kr., 100 darab dinnye 4—8 frt. — A baromvásár csekély volt.

Felelős szerkesztő: **Telegdi László.**

Őszi s télgyümölcsök eladása.

Király Mihály értesíti a t. közönséget: hogy a esigekert melletti majorsági földén levő gyümölcsös kertjében a legkittünőbb őszi és téli almák és körték véka számára kaphatók szeptember 20-kától kezdve.

M. k. szab. tiszavidéki vasut.

Hirdetmény.

A délkeleti állam-vasuton életbe lépett azon rendszabálynál fogva, mely szerint mind egyik fuvarlevél tartalma csak egy kocszi rakományra megszorítandó, ugyan ezen rendszabálynak érvényesítése a tiszavidéki vasuton is szükségessé vált.

Ennek következtében azon teherszállítmányok, melyek a délkeleti vasut-vonalra átmennek — egyedüli kivételével a marhaszállítmányoknak, melyek ezen megszorításnak alája vetve nincsenek, — a tiszavidéki vasuti állomásokon csak akkor vehető fel, ha egy fuvarlevél tartalma, csak egy kocsiterhet képez.

Bécs, szept. 7-én 1867.

A tiszavidéki vasut igazgatósága.

Árverési hirdetés.

Trocányi Karolynak, gyermekeivel közös nagy-hegyesi 8 nyilas tanya földje, e f. évi szept. hó 16-án d. e. 10 órakor a helyszínen, — a sestakerti 1 hold és 45 □ öl szőlője pedig f. évi szept. hó 17-én d. u. 4 órakor a t. törvényszéknek mint gyámhatóságnak közbejöttével önkéntes árverésen a helyszínen el fog adatni. — Az árverési feltételek t. Balkányi Sz. Lajos törvényszéki tanácsos urnál addig is megtekinthetők. 2—3

Hirdetmény.

1867. p. Antalfy Jánosné szül. Gál Julianna asszony hagyatékai tömegéhez tartozó debreczeni piacz-utczai 2142. sz. a. ház, utána eső földével együtt — melyek összesen 16.000 frtra becsültettek, — valamint a 400 frtra becsült tőczős-kerti 5 kapa szőlő is, a nagykorú örökösök kívánatára, folyó évi szeptember hó 16-dik napján, délutáni 3 órakor, a piacz-utczai 2142. sz. a. háznál tartandó árverésen fognak eladatni.

Az árverési feltételek alulírott-nál, és ügyvéd Oláh Karolynál megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, augusztus 19. 1867. Nagy Ferencz mk. 3—3. kiküldött tanácsnok.

„Isten áldása Cohnnál!”

Több mint 2 millió 20.000 márkányi nagy tőkének kijátszása,

mely Hamburg szabad város kormánya engedélye és jóállása mellett történik.

A húzás kezdete szept. 16-kán lesz.

Csak 4 forint oszt. é. az ára egy ezen sorsjátékra szóló eredeti államsorsjegyek (nem igérvénynek) s ezeket az összeg bérmentes beküldése után a legtávolabb fekvő vidékekre is megküldjük.

Csupán nyeremények fognak húzatni.

A fő-nyeremények: 225.000 márka, 125.000, 100.000, — 50.000, — 30.000, — 20.000, — két nyeremény 15.000, két 10.000, két 8000, három 6000, három 5000, négy 4000, 12 nyeremény 3000, 72 2000, négy 1500, négy 1200, 106 nyeremény 1000, 106 ny. 500, 6 ny. 300, 100 ny. 200, 7816 nyeremény 100 márka stb.

A nyereményeket és hivatalos nyeremény sorozatokat a húzás megtörténte után pontosan és titoktartás mellett megküldöm.

A nálam vásárlók közül csupán ausztriaiaknak 300.000, — 225.000, — 187.000, — 152.500, — 150.000, — 130.000, — 125.000, — 103.000, — 100.000 márkát stb. tett legnagyobb főnyereményeket fizettem már ki.

Cohn Lázár Samuel

bank- és váltóüzlete
Hamburgban.

(4.)

Üres hordók

kaphatók készpénzért
Telegdi Lászlónál.